

Opstart med discus – del 1

- Af Mikkel Stepién Munk

Efter længere tids mangel på interesse for akvariestikken, besluttede jeg mig en dag under den mørke og relativt kolde vinter, at det nu var på tide, at 325'eren blev taget ned. Der var jo ligesom ingen grund til, at have den stående nu hvor man knap nok gad at kaste et blik på den. De resterende fisk blev derfor solgt, vandet blev hevet ud, og akvariet blev gemt til side i et familiemedlems carport. Så lang så godt, troede jeg! Der gik dog ikke ret lang tid, - omkring et par måneder, - før interessen for de små skæl beklædte væsner igen begyndte at vise sig.

Inden 325'eren blev pillet ned, havde jeg haft stor fornøjelse af forskellige typer af Malawi cichlider. Der var her primært tale om diverse Mbuna-typer, men en enkelt Utaka blev det vist også til. Disse var dog et par måneder forinden nedtagningen, blevet skiftet ud med diverse fisk fra Asien, såsom en ordentlig flok kilepletbarber og to par af den meget kønne Perlegurami.

Efter jeg igen besluttede mig for en gang i den nærmeste fremtid at sætte 325'eren op, gjorde jeg mig en masse tanker om, hvilke fisk jeg nu skulle holde. Jeg gik derfor en tur på det nyåbnende bibliotek i Haraldslund, og lånte diverse akvariebøger. Efter mange sides spændende læsning (og genopfriskning), blev jeg enig med mig selv om, at valget måtte stå imellem de mere damp-agtige cichlider fra Mellemamerika, de små meget charmerende dværgcichlider fra Sydamerika, - primært fra slægten Apistogramma, - eller de mere majestetiske discus.

Cichliderne fra Mellemamerika blev dog hurtigt udelukket, pga. af det faktum, at mange af dem opfører sig som decideret gravemaskiner. Når jeg holder fisk, vil jeg gerne have, at akvariet også bare ser nogenlunde ud. Og min opfattelse af et flot akvarium, er bestemt ikke et, hvor der ligger 15 cm sand op ad forruden og hvor floraen ligger og flyder nok så pænt i overfladen.

Næste punkt på listen var de små Apistogrammaere. Da jeg før havde haft disse små cichlider, blev jeg enige med mig selv om, at discus lige måtte være sagen. Discus kan jo som bekendt holdes i akvarier med planter i, hvilket jeg holder meget af. De graver heller ikke ligesom de Mellemamerikanske cichlider. Ja, nogle vil måske end da ligefrem betegne discus som stillestående fisk, der kun bevæger sig når de fodres eller forsøgt fanges.

Da jeg nu var sikker på, hvilke fisk jeg ville holde når jeg en gang havde fået akvariet op, gik jeg i gang med at lave research, - som det så populært kaldes, - omkring disse flotte fisk. Min research omkring discus bragte mig igen i kontakt med Aalborg Akvarieforening. Jeg havde for nogle år siden været medlem, - da Aalborg Akvarieforening var beliggende på Annebergvej, - og jeg besluttede mig derfor igen at melde mig

ind i klubben. Da jeg senere forkyndte nyheden til Formand Holm om, at jeg regnede med at holde discus, introducerede han mig til Kim Bønlykke, der også holder discus. (Vi nævner lige for en god ordens skyld ikke, de himmelvendte øjne jeg fik af den garve Malawi- og nu Tanganiyka akvarist.)

Sammen aften i klubben aftalte Kim og jeg, en aften hvor jeg kunne komme forbi og se hans discus. Da jeg senere på ugen trådte ind i Kims stue, fik jeg straks øje på to 250 liters akvarier. Det øverste, - hvori der gik en flok store flotte discus, - var meget flot dekoreret med rødder og planter. I det nederst gik der, - efter min opfattelse, - en ordentlig røvfuld unger. Men jeg fik af vide af Kim, at der faktisk ikke var så mange, og at discus som regel lavede mange flere unger.

Så langt så godt. Jeg fik mig herefter en snak med Kim om discus. Og da mange fordomme var blevet ryddet af bordet, var jeg nu helt overbevidst om, at discus var de fisk jeg ville holde, når en gang jeg fik mig taget sammen til, at sætte mit akvarium op igen.